

Lelkészeink:
Sósokuti Zoltán 30/822-5435 lp.rkeresztur@gmail.com
Szabadnapja: CSÜTÖRTÖK; # Bereczk Dávid 30/374-2951;
berezckdavid@gmail.com Szabadnapja: HÉTFŐ;
Sebőkné Babos Boglárka 20/580 3177;
babosboglarka@gmail.com Szabadnapja: PÉNTEK; _
Főgondnokunk:
Dr. Hajdú Csaba 30/618-7651 hkisskati5@gmail.com

BUDAPEST-RÁKOSKERESZTÚRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
1173 Bp. Pesti út 31.
Adószám: 18192232-1-42 http://refkeresztur.hu
mail: budapest-rakoskeresztur@reformatus.hu
Bank: OTP 11784009-22222820
Keresztúri Református Misszió Alapítvány: 18195998-1-42

Gyülekezeti diakónia (segítségnyújtás):
Soltészné Garay Réka 70/200-9717 soltesz.s@t-online.hu
Gyermekek közti szolgálat:
Oláh-Nagy Anita 70/418-3745 o.nagy.anita@gmail.com
Umatemetői ügyintézés (kedden és szerdán 15⁰⁰-18⁰⁰):
Szabó Zsuzsa 70/321-6838 szszsueva@gmail.com
Umatemetető nyitvatartása:
kedd 15⁰⁰-18⁰⁰; szerda 15⁰⁰-18⁰⁰; vasárnap 8⁰⁰-12⁰⁰

AZ ISTENTISZTELET LITURGIÁJA:

- 🔇 Csendes készülés
- 🗨️ Köszöntés
- 🎵 Ének: **130: 1** („Tehozzád teljes szívből...”)

- 🎵 Ének: **338** („Lelki próbáimban Jézus légy velem...”)
- △ Fohász
- 📖 Lekció
- △ Imádság
- 👶 Gyermekek az Úrasztal körül

- 🎵 Ének: **KÉ 66** („Rejts most el...”)

- 📖 Alapige (ld. középen kiemelve)
- 🌀 Igehirdetés (ld. a túloldalon)
- || Csend
- △ Imádság
- △ Mi Atyánk...
- 🔊 Hirdetések (ld. jobb oldalon)
- 📅 Születésnaposok köszöntése

- 🎵 Ének: **KÉ 18** („Egyedül csak Te vagy ...”)
- 🙌 Áldás
- 📖 HIMNUSZ

ISTENTISZTELET

2023. november 5.

„Hazatérés”

címmel

Igét hirdet: Sebőkné Babos Boglárka lp.

OLVASMÁNY: RUTH 1

„Abban az időben történt, amikor a bírák bíraskodtak, hogy éhínség támadt az országban. Elment ezért a júdai Betlehemből egy férfi, hogy jövevényként Móáb mezején lakjon. Vele volt a felesége és két fia. A férfi neve Elimelek volt, a feleségének Naomi, két fiának pedig Mahlón és Kiljón volt a neve. Efrátaiak voltak, a júdai Betlehemből. El is jutottak Móáb mezejére, és ott éltek. De meghalt Elimelek, Naomi férje, és ott maradt az asszony a két fiával. Ezek móabi leányokat vettek feleségül. Az egyiknek Orpá volt a neve, a másikkak Ruth. Ott laktak mintegy tíz esztendeig. De meghaltak ők is mind a ketten, Mahlón és Kiljón is, úgyhogy az asszony ott maradt a két fia és a férje nélkül. Ekkor útra kelt a menyével, hogy hazatérjen Móáb mezejéről, mert meghallotta Móáb mezején, hogy ismét gondjaiba vette népét az Úr, és kenyeret adott neki. Elindult tehát arról a helyről, ahol élt, és vele a két menyje. Ahogy mentek az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére, ezt mondta Naomi a két menyének: Menjetek, forduljatok vissza, ki-kí az anyja házába! Bánjon veletek az Úr olyan szeretettel, amilyennel ti bántatok a meghaltakkal és velem! (...) Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az Úr keze ért el engem. Azok erre még hangosabban kezdtek el sírni, majd Orpá megcsókolta az anyósát. Ruth azonban továbbra is ragaszkodott hozzá. (...) Amikor Betlehembe értek, az egész város felbolydult miattuk, és az asszonyok azt kérdezték: Csakugyan Naomi ez? Ő azonban azt mondta nekik: Ne hívjatok engem Naominak, hívjatok inkább Márának, mert nagyon megkeserítette sorsomat a Mindenható. Egész családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az Úr. Miért hívnátok engem Naominak, hiszen megalázott engem az Úr, és bajba döntött a Mindenható. Így tért vissza Naomi, és vele együtt jött menyje, a móabi Ruth is Móáb mezejéről. Éppen az árpaaratás kezdetén érkeztek meg Betlehembe.”

GYÜLEKEZETI HÍREINK:

- * Beszámoló: Reformáció Ünnepi Úrvacsorás Istentiszteletről
 - * Jövő heti alkalmaink: kedd 9:30 Baba-Mama kör péntek 16:30 Konfifi; 18:00 Oázis IFI; vasárnap 9⁵⁵ Istentisztelet; előtte: Kóruspróba; Imakör; hét közben: hittanórák; Házi Biblia Körök
 - * **MA Istentisztelet után Presbiter választás lesz, minden egyháztagot várunk!**
 - * ANYA-nap: november 11. szombat, 9-12 még lehet jelentkezni babosboglarka@gmail.com email címen. Minden Édesanyát szeretettel várunk!
 - * Nov. 19-én Istentisztelet után patrónus találkozó lesz
 - * Diakóniai Nap: November 18. szombat
 - * Gyülekezeti újságunk karácsonyi számába dec. 1-ig várunk cikkeket, gondolatokat Bereczk Dávid lp. email címére: berezckdavid@gmail.com
- AZ ÚR LEGYEN GYÜLEKEZETÜNK ŐRIZŐ PÁSZTORA!

Bevezetés: A gyász ó krízis. Talán a legnagyobb amivel életünk során találkozunk. Elveszíteni valakit, akit szerettünk több helyen is megsebez.

Erről szól Naomi története is. Krízisben van több szempontból: Egyrészt ő nem egy, hanem mindjárt három közeli hozzátartozót veszített el: férjet és két fiút. Másrészt mindezt idegen földön, távol az otthonától. Harmadrészt egy patriarchális társadalomban nőként ez teljes egzisztenciális krízist is jelentett. De a krízis fordulópontot jelent. A gyász mindig olyan hely, ahol valamelyik irányba megfordul az életünk.

1., **A gyász lecsupaszít, megüresít**

Naomi a történet végén így fogalmazza meg gyászát: „*Egész családommal mentem el, és kifosztottan hozott vissza az Úr.*”

Elindult Naomiként (kellemes, gyönyörűséges) boldog férjes asszonyként, két szép fiúgyermekkel a kenyér házából, és végül hazatér özvegyen, mindkét fiát elveszítve egyetlen menyével és azt mondja: Ne hívjatok Naominak, inkább Márának, aminek jelentése: keserűség.

A gyász lecsupaszít. Az a legrosszabb benne, hogy nem csak egy embert veszítünk, hanem sokszor az addigi megszokott válaszainkat az életre, amik egy tragédia után már nem működnek. De veszítünk vele együtt egy életet is, ami nélküle már üres és céltalan. Azok a megszokott válaszok egy pillanat alatt értelmüket veszítik és ott találjuk magunkat meztelenül Isten előtt, és rettenetesen fázunk. Az olyan kérdésektől, hogy *mi lesz velünk a halálunk után? Hol van most Ő, akit szerettem? Milyen érzés a meghalás? Hogy fogom folytatni nélküle?*

Az emberek többsége éppen a gyásznak ettől az állapotától retteg leginkább. Mert itt kiszolgáltatottak vagyunk, össze vagyunk zavarodva nem is tudjuk mit gondoljunk, higgyünk ezek után. Isten jósága és mindenhatósága összetűzésbe kerül a fájdalommal, amit megélünk. Am épp Naomi története az, ami nagyon is arra bátorít, hogy legyünk őszinték! Vállaljuk fel Isten előtt ezt az üres, lecsupaszított állapotot! Figyeljük meg ő nem kendőzi, szépíti a helyzetét. Egyenesen azzal beszél le menyeit arról, hogy vele tartsanak, hogy ő átkozott, akit csapások sújtanak: „Az én sorsom túl keserves volna a számotokra! Hiszen az Úr keze ért el engem.”

Merünk-e nyíltan beszélni a gyászunkról, arról, amit átélünk? (...) De vajon Isten előtt merjük-e kimondani azt, akik vagyunk? Naomi kimondja nem csak az ÚR előtt, de menyei előtt, sőt az egész város előtt: *én most maga vagyok a keserűség!* Mert a gyógyuláshoz vezető út első lépése minidig az, mikor tisztán, és teljesen őszintén vállaljuk Isten előtt a valóságot.

A halálról mint másik tabu témáról és az Isten kapcsolat válságáról egyik könyv sem beszél olyan őszintén mint maga a

Biblia. Előfordul, hogy a krízisek összetörnek, és a romok alatt már nem ismerünk rá magunkra és hajdani Istenképünkre sem. De ami össze tud törni, annak össze is kell törnie. Ha a régi válaszaink nem működnek talán nem is baj, ha ezen keresztül rátalálunk az igaziakra. Egy kép tört össze Istenről, és ilyenkor Isten mindig bebizonyítja, hogy Ő több mint amit gondoltunk Róla, ahogy Naomival is ezt teszi.

Nem tiszteletlen vagdalkozás ez hanem őszinte megvallása annak, amit átél. Van ebben egy Isten félelem is, mintegy kapitulál Isten előtt, megadja magát Istennek, és nem a gyásznak!

2., **Új kihívások**

A gyász gyakran fordít az életünkön. Kénytelenek vagyunk újragondolni mert úgy ahogy volt nem lehet tovább. Ott egy megkerülhetetlen hiány, amit valahogy át kell hidalni. Naominak az egzisztencia kérdése, a férfiak halála után: se férje, se fiai, nincs, aki eltartsa. A gyász gyakorlati oldala fáj legjobban. (...) Új kihívás elé állítja ez a helyzet mindhármójukat, és új döntés elé: nőként hogyan reagálnak egy ilyen lehetetlen szituációban? Sokszor akkora a kontraszt a valóság és az elképzelt életünk közt. Elég egy betegség, egy tragédia és olyan helyzetben találjuk magunkat amire egyáltalán nem voltunk felkészülve. Mindig nehezebb ha nem a bejáratott utakon kell reagálni... A kihívás pedig valóban kihív az eddigi életünkéből, a megszokottból és új pályára állít, néha ezt nem is mi választjuk. Naominak itt döntenie kell: egyedül vagy menyével, otthon vagy móáb földjén és Istennel vagy Isten nélkül? Ő a hazatérést választja még hozzá Istenhez és Isten népéhez. Ez abból is látszik, hogy bár minden addigát hátrahagy, de Isten hitét nem. Még mindig az ÚR csapásának éli meg, nem azt mondja hogy nincs Isten esetleg a móábi istenek műve... Átkeretezi hitét, mint egy képet, ami az eddigi keretben el volt nyomva talán, de mégis megtartja, és új értelmet nyer. És közben épp ez a hit fogja őt megtartani.

A gyász kérdez minket is: Hogyan tovább? Sok a fájó kérdés, amibe szinte beleszédülünk, de a legfontosabb Istennel vagy nélküle? Kell-e Isten annak ellenére, ami történt? Annak ellenére, hogy megengedte, hogy megtörténjen ami fáj? A gyász ebben segít hogy ebben a lecsupaszított állapotban ahol a megszokott válaszok, berögzült szokások, kibúvók megszűnnek Isten elé álljunk úgy ahogy vagyunk és talán ki tudjuk mondani a legszebb hitvallást: Nem értem Uram, nagyon fáj, de mégis hiszek.

3., **Hazasegít (Istenben látás)**

Noha Isten egyetlen egyszer sem szólal meg ebben a könyvben végig ott van. A szereplők életében, gondolataiban, de még inkább abban ahogy a szálakat kézben tartja és a végére mégis kiadnak valami egészen új képet. (...)

Mindent elveszített, de megnyert egy lányt nem csak maga mellé, hanem Isten népének! Micsoda hitvallás Ruth részéről úgy esküt tenni, hogy Naomi Istene az Ő Istene, miután Naomi előtte mondja el, hogy de hát ez az Isten büntet engem... Nézz rám! Ez emberileg örülség, isteni dimenzióban óriás hit!

Isten nem szólal meg a történetben mégis végig ott van. Kibirja Naomi dühét, csalódottságát, vádló fájdalmas könnyeit miközben épségben hazavezeti őket, ahol gondot visel majd róluk. Az Ő terve már kész és óvja a gyászában teljesen összeomlott Naomit és Ruthot.

A gyász hazatérésre hív. Olyan értelemben, hogy vissza oda ahová tartozom, ahol értenek, ahol még otthon lehetek, mert a másik ember elvesztésével sokszor az otthonunkat is elveszítjük. Ha Naomi fájdalmában és reménytelenségében nem indul vissza hazájába akkor talán Ruth hitvallása sem születik meg soha! A gyász hazahív a gyerekkorba, a szülőföldre, azokhoz akikhez még tartozni tudunk, de még inkább Istenhez akitől végső soron a mi életünk is indul. Naomi egész életének alapját keresi, próbálja a romok alól kikotorni és újra összerakni. Mert ez az elengedés: El kell engednem akit szerettem, ami borzasztó erőpróbája a léleknek, és akkor tudom megtenni ha nélküle is képes vagyok definiálni magam...

Keresztes szent Jánosról olvassuk, Ő Istenben keres nem Istent keresi. Naomi mélyen Istent keresi a gyászban miközben burkoltan talán vádolja. A története végén pedig már képes Istent látni az egészet. (...) Akkor kezdett gyógyulni, mikor már nem Istent kereste benne, mint felelőst, mint aki esetleg büntet, vagy akit felelősségre vonhat, vagy aki választ adhat, hanem amikor Istenben kezdi el szemlélni a történeteket. (...)

Összefoglalás: A gyász tehát lecsupaszít, ahol a régi válaszaink nem működnek, ahol kénytelenek vagyunk újra definiálni magunkat, életünket, amelyek kihívások elé állítanak, amelyek kimozdítanak. Amelyek talán átkeretezik a képünket Istenről, és amelyek újra kérdeznak: kitartasz-e mindezek ellenére is. Végül hazatérésre hívnak leginkább Istenhez, benne keresve az életünk alapjait, gyökereit, és benne szemlélve a történetünk is átalakul. Adja Isten, hogy így találjunk vigasztalásra Őbenne. Ámen

▮ Sebőkne Babos Boglárka